

درست بنویسیم

فرایند، خلأ، دستیابی، تأمل، تئاتر

نکته مهم:

علامت تشدید

گذاشتن تشدید همیشه ضرورت ندارد، مگر در جایی که موجب ابهام و اشتباه شود، که یکی از مصادیق آن هم واژه‌هایی است که دارای املای واحد اما دو تلفظ و دو معنی متفاوت دارد. مانند معین / معین؛ بنا / بنا

تبصره: حرکت گذاری تنها در حدی لازم است که احتمال بدخوانی داده شود؛ و اینکه اگر بناست علامت تشدید گذاشته شود، باید حتماً دقیقاً در روی حرف مورد نظر قرار گیرد.

* **این، آن** جدا از جزء و کلمه پس از خود نوشته می‌شود، مگر در:

استثنا: آنچه، آنکه، اینکه، اینجا، آنجا، وانگهی

* **با این وجود:** بهتر است به جای این عبارت در جمله‌ها از اینها استفاده شود:

با وجود این، با این وصف، با این همه